

Nr. 3851 D.P.S.G.
Data 15/12/2006

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la forma refăcută a propunerii legislative intitulată *Legea meșteșugurilor*, inițiată de doamna deputat Monica Maria Iacob Ridzi și de domnii deputați Daniel Buda, Ioan Oltean și Augustin Zegrean din Grupul parlamentar al PD (L 904/2006).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare crearea unui nou cadru legislativ pentru *practicarea meșteșugului, organizarea meșteșugarilor și pregătirea lor*.

Potrivit *Expunerii de motive*, scopul acestei propuneri legislative este de a stimula dezvoltarea meșteșugului prin asigurarea condițiilor de susținere a întreprinderilor meșteșugărești, a apărării intereselor acestora și de protejare a consumatorilor.

II. Observații și propuneri

1. Exercitarea activităților economice în mod independent este reglementată de *Legea nr. 300/2004 privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent*, ale cărei prevederi se coroborează cu cele ale *Ordinului ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 701/2003 pentru*

desemnarea instituției care să recunoască automat documentele care dovedesc calificarea dobândită în străinătate, în afara sistemului de învățământ, de cetăteni români sau cetăteni ai statelor membre ale Uniunii Europene și ai statelor aparținând Spațiului Economic European.

Cele două acte normative menționate mai sus transpun în legislația română prevederile Directivei 99/42/CE stabilind un mecanism pentru recunoașterea calificărilor în profesiile reglementate de Directivele privind liberalizarea și măsuri de tranziție și pentru completarea sistemului general de recunoaștere a calificărilor.

Luând în considerare prevederile Legii nr. 300/2004, dar și prevederile art. 1 alin. (2), art. 4 alin. (2), art. 7 și art. 8 ale propunerii legislative, constatăm faptul că *propunerea legislativă condiționează exercitarea unor activități independente de detinerea certificatului de înregistrare în Registrul Meșteșugarilor*, registru gestionat de Camera meșteșugarilor - organism care urmează a fi creat prin această propunere legislativă.

Având în vedere faptul că, potrivit art. 8 alin. (3), pentru a dobândi certificatul de înregistrare se examinează, de către Camera teritorială a meșteșugarilor, printre altele, și calificarea - pregătire profesională sau, după caz, experiență profesională - necesară pentru a desfășura activitatea respectivă, rezultă că persoanele autorizate a practica un meșteșug conform Legii nr. 300/2004 vor trebui să fie supuse unei noi proceduri de autorizare.

Prin urmare, solicitantul va fi supus unei duble autorizări și, mai mult, aceeași cerință - calificarea profesională - este verificată de două ori. Considerăm că o astfel de procedură creează bariere administrative fiind contrară recomandărilor europene care urmăresc o mai bună coordonare între autoritățile competente în procesul de creare de noi firme și simplificarea procedurilor administrative (Recomandarea Comisiei Europene 1997/344/EC privind îmbunătățirea și simplificarea mediului de afaceri pentru crearea de noi firme).

Mai mult, spre deosebire de Legea nr. 300/2004, propunerea legislativă nu face distincție între cele două modalități de exercitare a activității - în contextul dreptului de stabilire sau al prestării de servicii. Cetățenii statelor membre care beneficiază de prestarea serviciilor sunt deja stabiliți într-un stat membru, unde exercită în mod legal activitatea în cauză, iar activitățile pe care vor să le desfășoare în România au caracter ocazional, temporar. Datorită caracterului temporar și ocazional al activității desfășurate în România, cetățenii din statele membre aflați în această situație trebuie să beneficieze de proceduri care să nu impiedice sau să îngreuneze libertatea de a presta servicii.

Atragem atenția asupra faptului că în condițiile în care cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European au fost deja recunoscuți ca "meșteșugari" într-unul dintre aceste state, unde exercită în mod legal activitatea respectivă, înregistrarea în Registrul meșteșugarilor constituie o barieră în calea liberei circulații a persoanelor și a serviciilor pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European.

2. Potrivit Legii nr. 300/2004 calificarea necesară pentru a desfășura activitatea economică pentru care se solicită autorizația, dobândită în România, poate fi dovedită, printre alte documente, și pe baza unei declarații de notorietate cu privire la abilitarea de a desfășura activitatea pentru care se solicită autorizarea. Față de acest aspect, atragem atenția că propunerea legislativă nu conține prevederi în acest sens.

3. Considerăm necesar ca pentru întreprinderea meșteșugărească menționată la art. 3 lit. c) și art. 7 alin. (1) lit. b) să se prevadă persoana care are răspunderea organizării și conducerii contabilității, precum și cine aprobă și semnează situațiile financiare anuale.

4. Potrivit art. 9 alin. (1), după intrarea în Registrul meșteșugarilor, Camera Teritorială a Meșteșugarilor va emite, pe lângă un certificat de atestare, un carnet de meșteșugar.

Din cuprinsul propunerii legislative nu identificăm ce relație va fi între acest carnet și cartea de meșteșugar prevăzută de Legea nr. 300/2004.

5. În ceea ce privește art. 12 alin. (2) și art. 23 alin. (2), considerăm că acestea contravin *Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare*, prin dobândirea statutului de utilitate publică de la momentul înființării.

Precizăm că potrivit dispozițiilor art. 38, art. 38¹ și art. 39 ale ordonanței menționate o asociație sau o fundație poate fi recunoscută ca fiind de utilitate publică numai dacă sunt întrunite, cumulativ, mai multe condiții (activitatea acesteia se desfășoară în interes general sau al unor colectivități, după caz; funcționează de cel puțin 3 ani; prezintă un raport de activitate din care să rezulte desfășurarea unei activități anterioare semnificative, prin derularea unor programe ori proiecte specifice scopului său, însotit de situațiile financiare anuale și de la bugetele de venituri și cheltuieli pe ultimii 3 ani anterioari datei depunerii cererii privind recunoașterea statutului de utilitate publică; valoarea activului patrimonial pe fiecare dintre cei 3 ani anterioari în parte este cel puțin egală cu valoarea patrimoniului initial). Recunoașterea unei asociații sau fundații de utilitate publică se face prin hotărâre a Guvernului.

6. Camerele Teritoriale și Camera Națională a Meșteșugarilor sunt definite ca persoane juridice ce funcționează ca organizații profesionale de utilitate publică fără scop lucrativ. Între veniturile acestora sunt menționate și *"resurse obținute de la bugetul de stat și/sau de la bugetele locale, în condițiile legii"*.

Întrucât aceste camere funcționează pe principii economice, propunem să se eliminate lit. f) a alin. (2) al art. 22 și lit. f) a alin. (1) al art. 39, cu atât mai mult cu cât acestea nu sunt organizate și nu funcționează pe principiile Ordonanței Guvernului nr. 26/2000.

7. În ceea ce privește lista meșteșugurilor prevăzută în anexa nr. 1 din propunerea legislativă considerăm că este necesară o revizuire a acesteia după consultarea și corelarea cu prevederile Clasificației Ocupațiilor din România, întrucât sunt meserii care nu au nimic în comun cu meșteșugurile, astfel cum acestea sunt definite în propunerea legislativă (pentru exemplificare menționăm agent comercial, tehnician coordonator activități comerciale, asistent de gestiune, funcționar bancar, agent vamal, agent de turism, analist programator, măcelar, vânzător de mărfuri alimentare, etc.).

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere aspectele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative sub rezerva însușirii amendamentelor de la punctul II.**

Cu stimă,

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator Nicolae VĂCĂROIU
Președintele Senatului

Nr. 3328
Data 31.10.2006

Biroul permanent al Senatului
Bp. 231, 17.11.2006

**GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU**

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Legea meșteșugurilor*, inițiată de doamna deputat Monica Maria Jacob Ridzi și de domnii deputați Daniel Buda, Ioan Oltean și Augustin Zegrean din Grupul parlamentar al PD (Bp. 231/2006).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare crearea unui nou cadru legislativ pentru "*practicarea meșteșugului, organizarea meșteșugarilor și cadrul lor de pregătire*".

Potrivit *Expunerii de motive*, scopul acestei propuneri legislative este de a stimula dezvoltarea meșteșugului prin asigurarea condițiilor de susținere a întreprinderilor meșteșugărești, a apărării intereselor acestora și de protejare a consumatorilor.

II. Propuneri și observații

A. Observații generale

1. Exercitarea activităților economice în mod independent este reglementată de *Legea nr. 300/2004 privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent*. Conform acestui act normativ, solicitantul se adresează

primăriei în vederea obținerii autorizației prezentând în acest scop un dosar ce conține, printre altele, documentul care atestă calificarea (aceasta putând să însemne pregătire academică, profesională sau experiență profesională). Pentru cetățenii din Uniunea Europeană și Spațiul Economic European, recunoașterea calificărilor profesionale dobândite în afara sistemului de învățământ se realizează în condițiile prevăzute de *Ordinul 701/2003 pentru desemnarea instituției care să recunoască automat documentele care dovedesc calificarea dobândită în străinătate, în afara sistemului de învățământ, de cetățeni români sau cetățeni ai statelor membre ale Uniunii Europene și ai statelor aparținând Spațiului Economic European*. Cele două acte normative menționate mai sus preiau în legislația română prevederile Directivei 99/42/CE stabilind un mecanism pentru recunoașterea calificărilor în profesiile reglementate de Directivele privind liberalizarea și măsuri de tranziție și pentru completarea sistemului general de recunoaștere a calificărilor.

Inițiativa legislativă condiționează exercitarea unor activități independente de detinerea certificatului de înregistrare în Registrul meșteșugarilor, gestionat de Camera meșteșugarilor – organism ce urmează a fi creat prin această propunere legislativă. Având în vedere că pentru a dobândi certificatul de înregistrare în Registrul meșteșugarilor se examinează din nou calificarea de către Camera teritorială a meșteșugarilor, rezultă că persoanele autorizate conform Legii nr. 300/2004 vor trebui să fie supuse unei noi proceduri de autorizare. Prin urmare, solicitantul este supus unei duble autorizări și, mai mult, aceeași cerință (calificarea profesională) este verificată de două ori. O astfel de procedură creează bariere administrative fiind contrară recomandărilor europene, care urmăresc o mai bună coordonare între autoritățile competente în procesul de creare de noi firme și simplificarea procedurilor administrative.

2. În ceea ce privește cetățenii Uniunii Europene, observăm că pentru dovedirea calificării pot prezenta, după caz, "atestatul de recunoaștere și echivalare eliberat de Ministerul Educației și Cercetării pentru diploma sau certificatul de absolvire" și "dovada recunoașterii de autoritățile competente în domeniu sau certificatul de competență profesională certificate de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei". Aceste dovezi de calificare nu sunt corelate cu cele stabilite în Legea 300/2004 și Ordinul nr. 701/2003. În prima ipoteză, precizăm că Ministerul Educației și Cercetării are competența de a recunoaște /echivala doar diplomele sau certificatele de absolvire ale unor instituții preuniversitară sau universitară. În schimb, diplomele sau certificatele care atestă o calificare obținută în

afara sistemului de învățământ sunt recunoscute de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

Mai mult, spre deosebire de Legea nr. 300/2004, propunerea legislativă nu face distincție între cele două modalități de exercitare a activității – în contextul dreptului de stabilire sau al prestării de servicii. Cetățenii din statele membre care beneficiază de libertatea de prestare a serviciilor sunt deja stabiliți într-un stat membru, unde exercită în mod legal activitatea în cauză, iar activitățile pe care vor să le desfășoare în România au caracter ocasional, temporar. Datorită caracterului temporar și ocasional al activității desfășurate în România, cetățenii din statele membre aflați în această situație trebuie să beneficieze de proceduri care să nu împiedice sau să îngreuneze libertatea de a presta servicii. Condiționarea exercitării activității economice de înscrierea în Registrul meșteșugarilor constituie însă o barieră în calea liberei prestări a serviciilor.

B. Observații pe articole

1. La art. 3 semnalăm că modalitatea de definire a noțiunii de "meșteșugar", din cuprinsul textului lit. b), necesită reformularea, având în vedere că persoana în cauză nu dobândește o meserie, ci o calificare profesională care să permită practicarea unei meserii. Totodată, necesită reexaminarea în vederea reformulării și textul lit. c) din cuprinsul aceluiași articol, întrucât, astfel cum este definită noțiunea de "întreprindere meșteșugărească" ca fiind "*persoană fizică sau juridică înregistrată în Registrul meșteșugarilor, care realizează produse sau servicii meșteșugărești....*", creează, de asemenea, confuzii în interpretare și aplicare, în special cu definiția "meșteșugarului", prevăzută în textul lit. b). În opinia noastră, este impropriu a se defini "întreprinderea meșteșugărească" ca fiind o persoană fizică.

2. La art. 4 apreciem că, în raport cu elementele prezentate în *Expunerea de motive*, nu rezultă cu suficientă claritate de ce prin această inițiativă legislativă se impun, pentru practicarea "meșteșugurilor", condiții suplimentare față de condițiile de autorizare, precum și de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului, prevăzute de Legea nr. 300/2004, de Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperătiei și de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, condiții care ar constitui o barieră în libera

circulație a persoanelor și a serviciilor pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European.

3. La art. 5 alin. (1), textul necesită reexaminarea, încrucișat nu se înțelege cum ar putea fi exercitată activitatea independentă de către soțul supraviețuitor sau moștenitorul meșteșugarului decedat, timp de un an de la data decesului acestuia, din moment ce persoanele în cauză nu dețin calificarea în meseria care a fost practicată de defunct și nici nu sunt înscrise în Registrul meșteșugarilor, aşadar nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege.

4. Referitor la art. 6 precizăm că Registrul meșteșugarilor ar trebui realizat și ținut de către Camera națională a meșteșugarilor pe baza, eventual, a unui carnet de meșteșugar eliberat de Camera teritorială. Carnetul de meșteșugar ar putea constitui dovada apartenenței la această categorie socio-profesională și ar putea avea valoarea unui document deschizător de drepturi (participări gratuite la târguri, expoziții, reduceri de taxe, etc).

Nu este prevăzut un model al certificatului de înscriere în registru cu toate că din text reiese că acesta este un document oficial care dovedește oficial apartenența la categoria socio-profesională a meșteșugarilor. Mai mult, la art. 9 alin. (1) este prevăzut "*După înregistrarea în Registrul meșteșugarilor, Camera teritorială a meșteșugarilor emite un certificat de atestare*".

5. Referitor la art. 7 alin. (2) menționăm că înscrierea în registru a cetățenilor unui stat membru al UE sau aparținând Spațiului Economic European trebuie să aibă în vedere situația în care cetățeanul respectiv are un asemenea statut (de meșteșugar) recunoscut în unul din aceste state și în acest caz înscrierea în registru trebuie făcută în baza actului doveditor al statutului pentru a evita dubla autorizare și a respecta directivele europene în domeniul circulației serviciilor și persoanelor.

De asemenea, înscrierea în registrul meșteșugarilor trebuie eliminată în cazul prestării de servicii meșteșugărești cu caracter temporar de către cetățenii unui stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European sau, cel mult, înscrierea ar putea să fie automată, în scopul realizării evidenței acestora, evident fără plata taxei de înscriere.

6. Art. 8 reglementează modalitatea de înscriere în Registrul meșteșugarilor. Aceasta pare o simplă formalitate având în vedere faptul că înregistrarea se face doar în baza unei cereri însotite de acte din care să rezulte calificarea. Camera teritorială ar trebui să dispună de specialiști și de un mecanism prin care să evalueze niște criterii pe care o persoană fizică sau juridică ar trebui să le îndeplinească pentru a fi meșteșugar. Aceste criterii nu sunt stabilite în textul legii. Camera teritorială ar trebui să întocmească niște liste ale unor meșteșugari pe care să-i poată folosi atât pentru evaluarea în vederea înregistrării în Registrul, cât și pentru evaluarea potențialilor furnizori de formare profesională în vederea autorizării și participarea în comisiile de evaluare a participanților la aceste programe.

De asemenea, ar trebui prevăzut modul în care se pot înscrie în Registrul persoanele care practică meșteșuguri nu în baza unui act de calificare ci urmare a faptului că l-au învățat de la bunici, părinți sau alți membri ai comunității într-un context non-formal sau informal. Spre exemplu ar putea beneficia de declarații de notorietate din partea primăriei care să ateste faptul că persoana respectivă este recunoscută pe plan local ca meșteșugar.

7. Art. 11 prevede radierea unei întreprinderi meșteșugărești din registrul dacă se constată că aceasta nu realizează produse sau servicii meșteșugărești, dar nu se prevede cine constată acest lucru, care este mecanismul, dacă există sau nu termene intermediare de remediere a acestei situații, etc.

8. Art. 12 alin. (5) care prevede că "*Persoana fizică membră a unei Camere teritoriale a meșteșugarilor nu poate să aibă și calitatea de angajat în afara întreprinderii meșteșugărești*", contravine dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Constituție, ce consacră neîngrădirea dreptului la muncă.

9. Lit. d), e) și f) ale art. 13 contravin prevederilor legislației în domeniul formării profesionale a adulților și *Legii nr. 279/2005 privind ucenicia la locul de muncă*.

10. La art. 39 alin. (3), întrucât Camera Națională a Meșteșugarilor este o organizație profesională, semnalăm că nu trebuie să încaseze taxe pentru serviciile prestate membrilor săi.

11. La art. 41, menționăm că alin. (2) necesită reexaminarea în vederea punerii de acord cu dispozițiile referitoare la persoanele care pot avea calitatea de agenți constatatori ai contravențiilor prevăzute la art. 15 din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare*.

12. Întreg **Capitolul VI - Formarea profesională**, trebuie reanalizat și corelat cu legislația în vigoare. Propunerea legislativă interferează cu alte acte normative și anume: *Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, Legea nr. 279/2005*. De asemenea nu se precizează căruia sistem de formare se adresează (înitală sau continuă). În cazul în care se referă la formarea inițială, o parte dintre articole contravin prevederilor Legii învățământului și actelor normative elaborate pe baza acesteia; în cazul în care se referă la formarea profesională continuă contravin prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 129/2000.

Considerăm că toate aceste acte normative menționate constituie un cadru legislativ suficient de permisiv pentru asigurarea formării profesionale a meșteșugarilor.

În consecință, era suficient dacă acest capitol era înlocuit cu un articol care să prevadă faptul că formarea profesională continuă a meșteșugarilor se realizează în conformitate cu prevederile legislației în domeniu.

13. La art. 61, precizăm că, în conformitate cu prevederile alin. (1) și (3) ale art. 1 din Legea nr. 571/2003, Codul fiscal stabilește cadrul legal pentru impozite și taxe și în materie fiscală, dispozițiile acestuia prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative, în caz de conflict între acestea aplicându-se dispozițiile Codului fiscal.

14. În ceea ce privește lista meșteșugurilor prevăzută în **anexa nr. 1** din propunerea legislativă considerăm că este necesară o revizuire a acesteia după consultarea și corelarea cu prevederile Clasificației Ocupațiilor din România, întrucât sunt meserii care nu au nimic în comun cu meșteșugurile.

15. Inițiatorii propunerii legislative nu precizează sursele financiare necesare acordării sprijinului finanțier propus, încălcându-se astfel dispoziția art. 138 alin. (5) din Constituția României, care prevede că „*Nici*

o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare".

În același sens art. 15 alin. (1) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, prevede că *"În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, trebuie să se prevadă și mijloacele necesare pentru acoperirea minusului de venituri sau creșterea cheltuielilor"*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului